

Kniha Daniel — číslo sto deset

Trojí spojenectví Říma: Odhalení prorockého významu polnic ve Zjevení

Jeff Pippenger

2024-03-01

Islám prvního a druhého běda ze Zjevení, deváté kapitoly, představoval soud, který byl přiveden na Řím. William Miller nazval polnice „zvláštními soudy“, které byly přivedeny na Řím, avšak Miller nemohl rozpoznat novodobý Řím jako trojí spojenectví, jež vede svět k Armagedonu. Uriah Smith rozpoznal, že polnice představují Boží soud nad Římem a že pátá a šestá polnice (první a druhé běda) byly soudy nad katolickou církví.

„Pro výklad této polnice budeme opět čerpat ze spisů pana Keitha. Tento autor pravdivě říká: „Sotva lze mezi vykladači nalézt tak jednotnou shodu ohledně kterékoli jiné části Apokalypsy, jako pokud jde o vztah páté a šesté polnice, neboli prvního a druhého běda, k Saracénům a Turkům. Je to tak zřejmé, že to sotva může být nepochopeno. Namísto jednoho či dvou veršů, které by označovaly každé z nich, je celá devátá kapitola Zjevení ve stejných částech věnována popisu obou.““

„Římská říše upadala, stejně jako povstala, výbojem; avšak Saracéni a Turci byli nástroji, jimiž se falešné náboženství stalo metlou odpadlé církve; a proto namísto toho, aby pátá a šestá polnice byly, podobně jako předchozí, označeny pouze tímto jménem, jsou nazvány bédami.“
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

To, co si Miller a Smith neuvědomili ohledně polnic jako Božího soudu nad Římem, bylo to, že tyto soudy byly přivoděny prosazováním uctívání slunce. Roku 321 vydal Konstantin první nedělní zákon a o devět let později přenesl hlavní město z města Říma do města Konstantinopole, čímž zahájil proces rozkladu Římské říše. V jedenácté kapitole Daniela měl pohanský Řím svrchovaně vládnout po „čas“, který představoval tři sta šedesát let, od bitvy u Actia v roce 31 př. Kr. až do roku 330, kdy Konstantin rozdělil království na Západ a Východ.

Pokojně vejde i do nejurodnějších míst krajiny; a učiní to, co nečinili jeho otcové ani otcové jeho otců; rozdělí mezi ně kořist, lup i bohatství; ano, bude osnovat své úklady proti pevnostem, avšak jen na čas. Daniel 11,24.

Během těch tří set šedesáti let byla Římská říše v podstatě nepřemožitelná, avšak jakmile bylo hlavní město přeneseno na Východ, schopnost spravovat tak nesmírnou říši již nebyla možná. Konstantin se pokusil udržet vládu tím, že rozdělil království mezi své tři syny, ale to jen dále urychlilo rozpad někdejší říše.

Když se papežství v roce 538 ujalo trůnu země, byl na třetím koncilu v Orléansu přijat nedělní zákon. Tak v roce 606 začal Mohamed svou prorockou službu a symbolicky představoval polnici, která měla být tím, co dějepisci označují jako „metlu odpadlé církve“. Dějiny prvního a druhého běda, počínající službou Mohameda v roce 606, skončily 22. října 1844, když zazněla sedmá polnice.

Druhé běda pominulo; a hle, třetí běda přichází rychle. I zatroubil sedmý anděl; a ozvaly se v nebi mocné hlasy, které pravily: Království tohoto světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Krista; a bude kralovat na věky věků. Zjevení 11,14.15.

Během dějin prvních dvou běd byla roku 1453 dobyta Konstantinopol, hlavní město východního Říma, a roku 1798 byl papežskému Římu na západě zasazen jeho smrtelný úder. „Metla odpadlé církve“ přivedla k pádu jak občanský, tak i náboženský Řím. Trojí spojení novodobého Říma se uskutečňuje v brzy přicházejícím nedělním zákoně ve Spojených státech.

„Protestanti ve Spojených státech budou stát v čele těch, kdo budou vztahovat své ruce přes propast, aby uchopili ruku spiritismu; natáhnou se přes bezednou hlubinu, aby si podali ruce s římskou mocí; a pod vlivem této trojitě unie bude tato země následovat kroky Říma v pošlapávání práv svědomí.“ The Great Controversy, 588.

V té době islám třetího běda vykoná Boží soud nad novodobým Římem za to, že vynucuje bohoslužbu v neděli, tak jako to učinil s pohanským Římem a s papežským Římem. Proti pohanskému Římu použil první čtyři polnice, aby do roku 476 ukončil římskou vládu v hlavním městě západního Říma, neboť po roce 476 nebyl žádný vládce tohoto města římského původu. Roku 1453 ukončila pátá polnice islámu římskou vládu ve východním Římě. Do roku 1798 byla v dějinách šesté polnice islámu ukončena papežská vláda nad někdejší desetinásobným rozdělením národů Evropy. Zánik občanského království Říma, západního i východního, i náboženského království Říma nastal v důsledku vynucování pohanského uctívání slunce.

„Lid Spojených států byl lidem obdařeným zvláštní přízní; avšak jakmile omezí náboženskou svobodu, vzdá se protestantismu a poskytne podporu papežství, míra jeho viny bude dovršena a v nebeských knihách bude zaznamenáno ‚národní odpadlictví‘. Výsledkem tohoto odpadlictví bude národní zkáza.“ Review and Herald, 2. května 1893.

Trojí uplatnění proroctví stanovuje charakter konečného naplnění proroctví na základě charakteristik jeho prvních dvou naplnění. Dne 11. září 2001 přišlo do dějin třetí běda. Původně přišlo 22. října 1844, neboť třetí běda je sedmá trubka a tato trubka tehdy začala znít. Avšak stejně jako starověký Izrael i novodobý Izrael zvolil vzpouru a přivodil období putování po poušti namísto dokončení díla. Čas zapečetování třetího anděla byl proto odložen, dokud znovu nezačal 11. září 2001.

„Po čtyřicet let uzavíraly nevěra, reptání a vzpoura starověkému Izraeli vstup do země Kanaán. Tytéž hříchy oddálily vstup novodobého Izraele do nebeského Kanaánu. Ani v jednom případě nebyla vina na Božích zaslíbeních. Je to nevěra, světskost, neposvěcenost a svár mezi těmi, kdo se hlásí k Pánu, co nás po tolik let zdržovalo v tomto světě hříchu a zármutku.“ Selected Messages, kniha 2, 69.

Bůh se nemění a soudí podle dostupného světla. Novodobý Izrael měl více dostupného světla než starověký Izrael a jsme poučeni, že „tytéž hříchy oddálily vstup novodobého Izraele do nebeského Kanaánu“. Kdyby byl novodobý Izrael činěn odpovědným jen za to světlo, za které byl činěn odpovědným starověký Izrael, bylo by to dostačovalo, avšak on měl více světla. Proto jestliže to byly „tytéž hříchy“, které způsobily, že „starověký Izrael“ bloudil po poušti „čtyřicet let“, pak byl

novodobý Izrael nejen vypovězen na „poušť“ ve vzpouře roku 1863, nýbrž byl právě tak jistě určen k tomu, aby tam zemřel. Jejich „hřích“ až dosud zdržovaly dílo třetího anděla.

„Anděl řekl: ‚Třetí anděl je svazuje, neboli zapečetňuje, do svazků pro nebeskou sýpku.‘ Tato malá skupina vypadala ustaraně, jako by prošla těžkými zkouškami a zápasy. A zdálo se, jako by slunce právě vyšlo zpoza oblaku a zazářilo na jejich tváře, takže vypadali vítězně, jako by jejich vítězství byla již téměř dosažena.“ Early Writings, 88.

Tytéž hřích, které poslaly starověký Izrael, aby zahynul na poušti, zdržely dílo třetího anděla, jenž přišel 22. října 1844.

„Poté, co Ježíš otevřel dveře nejsvětějšího místa, bylo spatřeno světlo soboty a Boží lid byl zkoušen, jako byli v dávných dobách zkoušeni synové Izraelovi, aby se ukázalo, zda budou zachovávat Boží zákon. Viděla jsem třetího anděla, jak ukazuje vzhůru a zklamaným ukazuje cestu do nejsvětějšího místa nebeské svatyně. Když vírou vstupují do nejsvětějšího místa, nalézají Ježíše a naděje i radost znovu vytrysknou. Viděla jsem je, jak se ohlížejí zpět, přezkoumávají minulost od vyhlášení druhého příchodu Ježíše a sledují svou zkušenost až k uplynutí času v roce 1844. Vidí vysvětlení svého zklamání a radost i jistota je znovu oživují. Třetí anděl osvětlil minulost, přítomnost i budoucnost a oni vědí, že je Bůh skutečně vedl svou tajemnou prozřetelností.“ Early Writings, 254.

Třetí anděl je andělem pečetění a přišel 22. října 1844, avšak jeho dílo bylo zdrženo týmiž hřích, které způsobily, že dávný Izrael zemřel na poušti. Zdržení způsobené vzpourou roku 1863 bylo zdržením díla třetího anděla, a proto bylo pečetění brzděno a zdržováno po více než sto let.

„[Numeri 32,6–15, citováno.] Pán Bůh je Bohem žárlivým, a přece v tomto pokolení dlouho snáší hřích a přestoupení svého lidu. Kdyby byl Boží lid chodil podle Jeho rady, dílo Boží by bylo pokročilo a poselství pravdy by byla nesena všem lidem, kteří přebývají na tváři celé země. Kdyby byl Boží lid v Něho uvěřil a byl činiteli Jeho slova, kdyby byl zachovával Jeho přikázání, anděl by nebyl přišel letící středem nebe s poselstvím ke čtyřem andělům, kteří měli rozpoutat větry, aby vanuly na zemi, volaje: Zadržte, zadržte čtyři větry, aby nevály na zemi, dokud nepoznamenám služebníky Boží na jejich čelech pečetí. Protože je však lid neposlušný, nevďečný, nesvatý, jako byl starověký Izrael, čas se prodlužuje, aby všichni mohli slyšet poslední poselství milosti, hlášené mocným hlasem. Dílo Páně bylo zdržováno, doba pečetění oddálena. Mnozí pravdu neslyšeli. Pán jim však dá příležitost ji slyšet a obrátit se a veliké dílo Boží půjde kupředu.“ Manuscript Releases, svazek 15, 292.

Dne 11. září 2001 opět přišel třetí anděl a doba pečetění, která byla odložena od vzpoury roku 1863, znovu začala. Byl to příchod islámu třetího Běda, který je zároveň sedmou polnicí označující začátek doby pečetění. Doba pečetění začala příchodem třetího anděla 22. října 1844, když sedmá polnice začala znít, avšak tato polnice byla zdržena a odložena.

A anděl, kterého jsem viděl stát na moři i na zemi, pozdvihl svou ruku k nebi a přísáhl při tom, který žije na věky věků, který stvořil nebe i to, co je v něm, i zemi a to, co je na ní, i moře a to, co je v něm, že času již více nebude; ale ve dnech hlasu sedmého anděla, až začne troubit, bude dokonáno tajemství Boží, jak to zvěstoval svým služebníkům prorokům. Zjevení 10,5–7.

„Hlas“ sedmého anděla je hlasem anděla ze zjevení osmnácté kapitoly, který sestoupil, když byly svrženy velké budovy města New Yorku.

A potom jsem po těchto věcech uviděl jiného anděla sestupujícího z nebe, majícího velikou moc; a země byla ozářena jeho slávou. I zvolal mocně silným hlasem: Padl, padl Babylón veliký a stal se příbytkem démonů, útočištěm každého nečistého ducha a klecí každého nečistého a nenáviděného ptactva. Neboť všechny národy pily z vína hněvu jejího smilstva a králové země s ní smilnili a kupci země zbohatli z hojnosti jejích rozkoší. Zjevení 18,1–3.

„Hlas“ mocného anděla, jenž sestupuje, přikazuje andělům, aby zadrželi čtyři větry, které jsou znázorněny jako „rozzuřené kůň“, usilující vytrhnout se a na své cestě přinést smrt a zkázu.

„Andělé Boží konají Jeho vůli a zadržují větry země, aby větry nevály na zemi ani na moře, ani na žádný strom, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech. Je vidět mocného anděla, jak vystupuje od východu slunce. Tento nejmocnější z andělů má ve své ruce pečeť živého Boha, totiž Toho, který jediný může dát život, který může na čela vepsat znamení či nápis těm, jimž má být udělena nesmrtelnost, věčný život. Je to hlas tohoto nejvyššího anděla, který měl pravomoc přikázat čtyřem andělům, aby zadržovali čtyři větry, dokud toto dílo nebude vykonáno, a dokud nedá pokyn, aby je uvolnili.“ Testimonies to Ministers, 445.

Anděl, který přikazuje čtyřem andělům, aby zadrželi větry, je oním andělem ze zjevení osmnácté kapitoly, který ozářil zemi svou slávou, a jeho „mocný hlas“ je hlasem sedmého anděla.

„A jaké zobrazení je nám podáno ve Zjevení 7 k našemu rozjímání, útěše a povzbuzení! Čtyři andělé jsou pověřeni, aby vykonali dílo na zemi. Avšak Ten, který vykoupil svět tím, že sám sebe vydal jako výkupné, má několik vyvolených. Kdo jsou to? Ti, kteří zachovávají všechna Boží přikázání a mají víru Ježíšovu.

„Janova pozornost byla obrácena k jiné scéně: ‚A viděl jsem jiného anděla vystupujícího od východu slunce, který měl pečeť živého Boha‘ (Zjevení 7,2). Kdo je to? Anděl smlouvy. Přichází od východu slunce. Je Východ z výsosti. Je Světlo světa. ‚V něm byl život a ten život byl světlem lidí‘ (Jan 1,4). To je Ten, jehož Izajáš popisuje: ‚Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, a vláda spočine na jeho rameni; a jeho jméno bude: Podivuhodný Rádce, Mocný Bůh, Otec věčnosti, Kníže pokoje‘ (Izajáš 9,6). Volal jako Ten, který měl převahu nad zástupy andělů v nebi, k těm, ‚jimž bylo dáno škodit zemi i moři‘, a řekl: ‚Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech‘ (Zjevení 7,2.3).“

„Zde je božské a lidské spojeno. Čtyřem andělům je dán příkaz, aby zadržovali čtyři větry, dokud neobdrží Jeho povolání. Přečtěte celou kapitolu. Zvolání: ‚Neškodte,‘ pronáší Obnovitel, Vykupitel.

„Soud a hněv měly být zadrženy jen na krátký čas, dokud nebude vykonáno určité dílo. Poselství, poslední poselství výstrahy a milosti, bylo zdrženo ve svém působení sobeckou láskou k penězům, sobeckou láskou k pohodlí a nezpůsobilostí člověka vykonat dílo, které je třeba vykonat. Anděl, jenž má osvětlit zemi svou slávou, čekal na lidské nástroje, skrze něž by mohlo zářit nebeské světlo, a ty tak spolupracují na předání poselství v jeho svatém, slavnostním významu, poselství, které má rozhodnout o osudu světa.“ Manuscript Releases,

svazek 15, 222.

Třetí anděl, jímž je Kristus, je také andělem pečetení, který přišel 22. října 1844, avšak pro neposlušnost Božího lidu bylo jeho dílo pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc odloženo až do 11. září 2001. Tehdy islám třetího běda strhl velké budovy New Yorku a proces pečetení začal. V tom okamžiku se národy staly „rozhněvanými, avšak drženými na uzdě“. První hlas osmnácté kapitoly Zjevení je hlasem, který prikazuje čtyřem andělům, aby zadržovali, zatímco je Boží lid zapečetován.

Ježíš vždy znázorňuje konec prostřednictvím počátku, a dne 26. února 1993 islám třetího běda odpálil nálož v nákladním automobilu v podzemní garáži severní věže Světového obchodního centra. Výbuch způsobil budově značné škody, usmrtil šest lidí a zranil více než tisíc dalších. Ačkoli útok věže nestrl, šlo o významný teroristický čin na území Spojených států a předznamenal události 11. září 2001.

Doba zapečetování započala 11. září 2001, avšak zahrnovala předchozí varování o osm let dříve. Islámský útok na Izrael dne 7. října 2023 je předchozím varováním před ukončením doby zapečetování. Prorocké charakteristiky třetího běda byly stanoveny spolu s prorockými charakteristikami prvních dvou běda. V úvodních verších deváté kapitoly Zjevení je znázorněno zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Tomuto tématu se budeme věnovat v příštím článku.

„Mají-li přijít takovéto výjevy, tak nesmírné soudy nad vinným světem, kde bude útočiště pro Boží lid? Jak budou chráněni, dokud nepřejde rozhořčení? Jan vidí přírodní živly — zemětřesení, bouři a politický svár — znázorněné jako zadržované čtyřmi anděly. Tyto větry jsou pod kontrolou, dokud Bůh nedá slovo, aby byly puštěny. V tom spočívá bezpečí Boží církve. Boží andělé plní jeho příkazy a zadržují větry země, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech. Je vidět mocného anděla, jak vystupuje od východu (nebo od východu slunce). Tento nejmocnější z andělů má ve své ruce pečeť živého Boha, totiž Toho, který jediný může dávat život, který může na čela vepsat znamení či nápis těm, jímž bude udělena nesmrtelnost, věčný život. Je to hlas tohoto nejvyššího anděla, který měl pravomoc přikázat čtyřem andělům, aby zadržovali čtyři větry, dokud nebude toto dílo vykonáno a dokud on nevydá pokyn, aby byly uvolněny.“

„Ti, kdo přemáhají svět, tělo a ďábla, budou těmi upřednostněnými, kteří obdrží pečeť živého Boha. Ti, jejichž ruce nejsou čisté a jejichž srdce nejsou ryzí, nebudou mít pečeť živého Boha. Ti, kdo chystají hřích a uvádějí jej ve skutek, budou pomínuti. Jen ti, kdo ve svém postoji před Bohem zaujímají postavení těch, kteří v onom velikém předobrazem naplněném Dni smíření činí pokání a vyznávají své hříchy, budou uznáni a označeni jako hodní Boží ochrany. Jména těch, kdo vytrvale hledí, čekají a bdí k příchodu svého Spasitele—s větší opravdovostí a touhou než ti, kdo očekávají jítro—budou započtena mezi ty, kdo jsou zapečetěni. Ti, kdo, ačkoli mají veškeré světlo pravdy zářící do svých duší, by měli mít skutky odpovídající jejich vyznávané víře, avšak jsou vábeni hříchem, stavějí si ve svých srdcích modly, kazí své duše před Bohem a poskvřňují ty, kdo se s nimi spojují v hříchu, budou mít svá jména vymazána z knihy života a budou ponecháni v půlnoční temnotě, bez oleje ve svých nádobách se svými

lampami. „Vám pak, kteří se bojíte Mého jména, vzejde Slunce spravedlnosti a uzdravení bude na Jeho křídlech.““

„Toto zapečetování služebníků Božích je totéž, které bylo ve vidění ukázáno Ezechieli. Jan byl rovněž svědkem tohoto nanejvýš otřesného zjevení. Viděl moře a vlny hučet a lidská srdce zemdlévat strachem. Spatřil, jak se země otřásá a hory jsou vrženy doprostřed moře (což se doslova děje), jehož vody hučí a kypí a hory se chvějí jeho vzdouváním. Byly mu ukázány rány, mor, hlad a smrt, jak vykonávají své strašné poslání.“ Testimonies to Ministers, 445.